

րեն՝ «անարժան եւ անպիտան դժոգս Յո-
հանէս (տողի դլխին անունը) . . . եւ ես պա-
կասեալ ի սգալի լուսոյ յաչաց տեսութենէ :
եւ ի հոգւոյ եւ ի մտաց լուսոյ ամենեւին
զրկեալ, հարկեալ ի շնորհաշուք ալեացն : եւ
պատկառեալ յաճատիւ պատկերէն, դժազը-
րեցի ըստ իմում կարի», որից պիտի եզրա-

կոտանդին կաթուղիկոսն էլ ունի ինք-
նաձեռագիր յիշատակարան, յայտնելով աւե-
տարանիս ստացման մասին «յաղազս անձին
իմոյ : յընտիր եւ ի լաւ աւրինակաց : եւ ոս-
կով եւ արծաթով զարդարեցի» : Վերջին խօս-
քերով կազմն է ակնարկուած, որ մեզ չէ հա-
սել նոյնութեամբ : Ապա յայտնում է, որ նը-

Պատկ. 14. — Չեռ. երուս. No. 2027, 61բ., Մաշտոց, 1265 Թուի

կացնել, թէ ծեր էր այս գործի պատրաստու-
թեան ժամանակ : Այս Յովհաննէս գրչի ու-
րիչ գործեր յայտնի չեն, գուցէ եւ անյայտա-
ցել կամ ոչնչացել են Հոռմկլայի Եգիպտոսի
Սուլթան Աշրաֆի աւերումի ժամանակ 1292
թուին : Կարող է, գուցէ, սորանը լինել յօդ-
ուածիս վերջում մէջ բերուած հատակոտորի
ուրթ մանրանկարները (Պատկ. 19-26) :

ւերում է Փոսոյ վանքին «յիշատակ ինձ եւ
եզրաւորողոյ իմո թորոսի քահանայի» : Այս
յիշատակարանը ծանօթ է եղել Ալիշանին,
միայն սխալմամբ թուականը նշանակում
1254,* գուցէ եւ տպագրական սխալ :

Կան եւ մի քանի յետագայ ժամանակի

*Միսուան. եր. 545 :